

Krantenartikel

Ik ben geboren als een eend, en dat ben ik nu nog steeds. Ik ben op een schilderij geplakt. Later ben ik en het schilderij geassembleerd door Benoît Hermans. Dat was een zeer leuke ervaring. Mijn baasje is nu helemaal rood gemaakt. Hij heeft een mooie rode helm op en een mooi rood kleed aan. Zelfs zijn schoenen en benen zijn rood. Hij houdt mij met één hand vast aan mijn vleugel. Hij ligt in een landschap met een roodgemaakte zon. Hoe mijn baasje op het schilderij is gekomen weet ik niet. Maar mijn verhaal kan ik je wel vertellen.

Op een dag zwom ik lekker in het water tot op een bepaald moment; iemand mij riep. Ik volgde de stem maar de persoon die erbij hoorde kon ik niet zien. Toen ik bij de oever aangekomen was zag ik een grote dikke vrouw zitten. Ze greep me uit het water en zij tegen me dat ik als eten diende voor haar meester. Ze pakte me bij mijn poten op en droeg me naar een prachtig kasteel. Blijkbaar was dat het huis van mijn meester. De dikke vrouw probeerde me levend in een pan te duwen. Ik wilde dat niet dus ik probeerde dat uit alle macht te voorkomen. Ik maakte blijkbaar zoveel lawaai, dat de meester van de dikke vrouw in de keuken kwam

kijken, en zag wat er aan de hand was. Toen hij zag wat er aan de hand was, gelaste de meester van de dikke vrouw, op te houden waar ze mee bezig was. Ik was zo dankbaar dat de man mijn leven had gered dat ik naar hem toe waggelde om hem te bedanken. Mijn meester keek alleen even naar mij en ging toen verder met vragen wat er aan de hand was. De dikke vrouw vertelde haar meester dat ik zijn avondeten was. Ik schrok hier erg van en wilde weg vliegen, tot

mijn meester lachte zei dat hij geen vlees wilde eten omdat hij een vegetariër was. Ik was enorm opgelucht. Mijn meester nam mij mee en zij tegen me dat hij een schilderij van zichzelf aan het laten maken was. Hij wilde mij er ook graag op hebben. Ik dacht dat hij mij erop geschilderd wilde hebben. Ik had geen idee dat hij me erop zou maken van plastic. Hij liet mij namaken van plastic en plakte ook op het schilderij. Het plastic was hol van binnen en toen ik stierf liet mijn meester mij achter de plastic eend stoppen zodat hij me altijd bij zich had. Toen ook mijn meester dood was gegaan ging het schilderij van musea naar musea. Uiteindelijk kwamen we in het glaspaleis in Heerlen terecht en daar zijn we nu nog te zien. Als u daar dan bent zoek dan naar een rode eend op de schoot van een rode man die een rode helm op heeft.

Naam: Simone Snijders.
Klas: H5a
Vak: Beeldende Vorming